

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/81/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219202166
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8219202166.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zast. Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanej C. Š., G.. XX.XX.XXXX, K. E. XXX/XX, XXX XX P., o zaplatenie sumy 346,39 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.10.2019 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 346,39 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 346,39 Eur od 04.04.2017 do zaplatenia.

2. V žalobe dôvodil tým, že je právnym nástupcom Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „CFH“), ktorý so žalovanou uzatvoril dňa 10.04.2014 zmluvu o pôžičke č. 20668615/4049804205, na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú sumu pôžičky 499,00 Eur. Žalovaná neuhradila žiadnu akontáciu. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 17,86 Eur až do celkovej sumy vo výške 1.071,60 Eur. Do podania žaloby žalovaná uhradila z vyššie uvedenej zmluvy sumu 589,38 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.01.2017 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.03.2017 úver zosplatnil, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 29.03.2017. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 346,39 Eur. Žalobca si zároveň uplatnil aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 04.04.2017 do zaplatenia. Tiež si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaná sa k podanej žalobe písomne nevyjadřila.

4. Súd vo veci nenariadil pojednávanie v súlade s ustanovením § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keďže v spore ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia medzi stranami nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 1000 Eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu od 11.02.2020 do 22.02.2020.

5. Súd vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s obsahom žaloby a jej prílohami, a to zmluvou o pôžičke - internetová zo dňa 10.04.2014, predžalobnou upomienkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017, prehľadom splátok a úhrad, notárskou zápisnicou o zlúčení CFH s nástupníckymi spoločnosťami VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s., a s obsahom ďalších v spise pripojených listinných dôkazov.

6. Súd zistil, že právny predchodca žalobcu spol. CFH uzavrel so žalovanou dňa 10.04.2014 zmluvu o pôžičke - internetová, na základe ktorej CFH poskytol žalovanej pôžičku vo výške 499,00 Eur s mesačnou splátkou v sume 17,86 Eur (s poistením) v počte 60, pri ročnej úrokovej sadzbe 39,70 %, RPMN 39,70 % a priemernej hodnote RPMN 46,30 %. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 542,60 Eur a celková čiastka predstavovala sumu 1.071,60 Eur. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 04/2019.

7. Podľa Notárskej zápisnice sp. zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCR1s 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 došlo k zlúčeniu CFH so spoločnosťami VÚB, a.s. a VÚB leasing, a.s., a to tak, že CFH zanikla a nástupníckymi spoločnosťami sa stali VÚB, a.s., a VÚB leasing, a.s. Z označenej notárskej zápisnice, časti nazvanej „PROJEKT ROZDELENIA ZLÚČENÍM“, časti 3. Predmet projektu, bodu 3.3 písm. a) a b) vyplýva, že VÚB leasing, a.s. bude pokračovať v produkte QCar a produkte Triangel - splátkový predaj zanikajúcej spoločnosti. Podľa bodu 3.4. v prevádzkovaní Ostatného podnikania bude pokračovať VÚB, a.s.

8. Z prehľadu splátok a úhrad žalovanej súd zistil, že žalovaná zo zmluvy č. 20668615 uhradila v prospech právneho predchodcu žalobcu celkovo sumu 589,38 Eur.

9. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.01.2017 spoločnosť CFH upozornila žalovanú na nedoplatok na splátkach vo výške 107,16 Eur a zároveň ju informovala, že v prípade, ak do 05.03.2017 neuhradí splátku splatnú v mesiaci 11/2016, bude oprávnená úver zosplatiť. Žalovanej bola predžalobná upomienka doručená dňa 06.02.2017.

10. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017 spoločnosť CFH oznámila žalovanej, že jej dlh z úverovej zmluvy č. 20668615 sa stal splatným v celom rozsahu naraz, keďže dlžné splátky neuhradila v stanovenej lehote. Výška dlhu predstavovala 451,68 Eur.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t. j. k 10.04.2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver

a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (...) f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (...) j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, (...).

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

18. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi spoločnosťou CFH a žalovanou bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o pôžičke - internetová zo dňa 10.04.2014, na základe ktorej CFH poskytol žalovanej pôžičku vo výške 499,00 Eur s mesačnou splátkou v sume 17,86 Eur (s poistením) v počte 60, pri ročnej úrokovej sadzbe 39,70 %, RPMN 39,70 % a priemernej hodnote RPMN 46,30 %. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 542,60 Eur a celková čiastka predstavovala sumu 1.071,60 Eur. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 04/2019.

19. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže pôvodný veriteľ ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovanej v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom, číslom dokladu). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

20. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

21. Súd mal za preukázané, že v uzatvorenej zmluve o pôžičke nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ani údaj o dobe trvania zmluvy, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď lehota splatnosti je uvedená ako „Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 04/2019“. Doba trvania zmluvy sa dá vydedukovať len z počtu splátok, kde však nie je uvedená ani splatnosť prvej splátky. Tá je uvedená až v zmluvných dojednaniach v bode 6., ods. 6.2. slovami: „do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci“, čo predstavuje presne neurčitý dátum, niekedy do 20. dňa v mesiaci. Navyše ide o formulárovú zmluvu. Súd je toho názoru, že na základe naznačených informácií bežný spotrebiteľ pri uzavretí zmluvy len veľmi ťažko dokáže určiť dobu trvania zmluvy a konečnú splatnosť úveru. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a dobu trvania zmluvy nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda bližšia špecifikácia konečnej splatnosti úveru a doby trvania zmluvy, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje tieto údaje, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a doby trvania zmluvy matematickými operáciami z iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak je potrebné trvať na tom,

že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru a doba trvania zmluvy musia byť určené zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi (obdobný názor je vyslovený napr. v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10.12.2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22.05.2013).

22. Súd zastáva názor, že ak vnútroštátny zákon ustanovuje ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a dobu trvania zmluvy, je potrebné na danej náležitosti trvať. V opačnom prípade sa otvára priestor pre vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe takejto zmluvy.

23. S poukazom na uvedené súd vyhodnotil, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

24. Súd konštatuje, že v zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

25. Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, je potrebné uviesť, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Zákonodarcia jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Medzi tieto predpoklady patrí uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tieto údaje nie sú vo svojej jednote dostatočne a zreteľne uvedené tak, aby spotrebiteľovi bolo zrejmé, ktoré predpoklady boli použité pre výpočet RPMN. Suchopádne uvedenie požadovaných veličín bez potrebného popisu a vysvetlenia je nepostačujúce. Totiž obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ (k tomu pozri rozhodnutia Krajského súdu v Prešove napr. sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017, sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017, sp. zn. 10Co/50/2017 zo dňa 10.04.2018).

26. Hoci v predmetnej zmluve je v rámci Zmluvných podmienok, bod 7, ods. 7.1. uvedený vzorec pre výpočet RPMN, súd nepovažuje takéto dojednanie za také, ktoré by zodpovedalo dikcii § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. Je nepochybné, že naznačená konštrukcia výpočtu RPMN je pre bežného spotrebiteľa nejasná s malou pravdepodobnosťou spôsobilosti spotrebiteľa orientovať sa vo vzorci. Navyše výpočet nie je pre spotrebiteľa šitý na mieru, ide o vzorec, ktorý je súčasťou formulárovej zmluvy, ktorú dodávateľ predkladá v rozhodnom období veľkému počtu spotrebiteľov.

27. Keďže predmetná úverová zmluva nemá všetky náležitosti predpísané zákonom o spotrebiteľských úveroch, súd s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch vyhodnotil úver poskytnutý na základe takejto zmluvy ako bezúročný a bez poplatkov.

28. Na základe vyššie uvedeného je súd toho názoru, že žalobcovi zo zmluvy patrí len suma, ktorú žalovaná reálne čerpala titulom úveru po odpočítaní toho, čo mu žalovaná zaplatila. Žalovaná v danej veci čerpala titulom úveru sumu 499,00 Eur a žalobcovi uhradila sumu 589,38 Eur. Keďže súd vyhodnotil úver poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 10.04.2014 ako bezúročný a bez poplatkov, žalobca by mal nárok na zaplatenie sumy rovnajúcej sa rozdielu medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami a žalovanou uhradenými sumami. Keďže žalovaná zaplatila v prospech žalobcu viac ako predstavuje suma pôžičky, teda viac ako 499,00 Eur, súd žalobu zamietol.

29. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V danom prípade

súd žalobu zamietol, čo znamená plný úspech v spore na strane žalovanej. S prihliadnutím na úspech žalovanej by táto mala nárok na náhradu trov konania. Žalovaná si však nárok na náhradu trov konania neuplatnila, a preto jej súd ich náhradu nepriznal. Z uvedených dôvodov nárok žalobcu na náhradu trov konania v tomto prípade nie je daný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.